

СУД ЕЎРАЗІЙСКАГА ЭКАНАМІЧНАГА САЮЗА

КАНСУЛЬТАТЫЎНАЕ ЗАКЛЮЧЭННЕ

30 сакавіка 2026 года

горад Мінск

Вялікая калегія Суда Еўразійскага эканамічнага саюза ў складзе:
старшынствуючага суддзі Дронава А.А.,
суддзі-дакладчыка Кішкембаева А.Б.,
суддзяў Айрыян Э.У., Аляксандрава Д.П., Джунушпаева К.К.,
Забары А.А., Ісмаілава Е.Ж., Кайыпава М.Т., Паўлавай Н.У., Туняна А.Г.,
пры сакратару судовага пасяджэння Алпысбай А.Б.,
кіруючыся пунктамі 46–47, 68–69, 98 Статута Суда Еўразійскага
эканамічнага саюза, артыкуламі 72, 85 Рэгламенту Суда Еўразійскага
эканамічнага саюза,

прадастаўляе Кансультатыўнае заключэнне па заяве Еўразійскай
эканамічнай камісіі аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора
аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года.

I. Пытанне заяўніка

1. Еўразійская эканамічная камісія (далей – заяўнік, Камісія) звярнулася ў Суд Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Суд) з заявай аб растлумачэнні палажэнняў Дагавора аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 29 мая 2014 года (далей – Дагавор) і Пратакола аб агульных прынцыпах і правілах канкурэнцыі, што з’яўляецца дадаткам № 19 да Дагавора (далей – Пратакол), якія датычацца паўнамоцтваў Камісіі запытваць інфармацыю, неабходную для рэалізацыі функцый па кантролі за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках пры правядзенні ацэнкі стану канкурэнцыі па ўласнай ініцыятыве, а таксама прыцягваць юрыдычных і фізічных асоб да адказнасці ў адпаведнасці з падпунктам 5 пункта 16 Пратакола за невыкананне такіх патрабаванняў.

2. Заяўнік адзначае, што ў адпаведнасці з пунктам 7 артыкула 76 Дагавора Камісія ажыццяўляе спыненне парушэнняў суб’ектамі гаспадарання (суб’ектамі рынку) дзяржаў – членаў Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – дзяржавы-члены), а таксама фізічнымі

асобамі і некамерцыйнымі арганізацыямі дзяржаў-членаў, якія не ажыццяўляюць прадпрымальніцкую дзейнасць, агульных правіл канкурэнцыі, устаноўленых раздзелах XVIII Дагавора, калі такія парушэнні аказваюць або могуць аказаць негатыўны ўплыў на канкурэнцыю на трансгранічных рынках на тэрыторыях дзвюх і больш дзяржаў-членаў, за выключэннем фінансавых рынкаў. Аналагічная норма замацавана ў пункце 9 Пратакола. Такім чынам, Камісія валодае выключнай кампетэнцыяй па пытаннях спынення парушэнняў агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках (за выключэннем фінансавых рынкаў), якая перададзена ёй дзяржавамі-членамі і замацавана ў Дагаворы. Пры гэтым паўнамоцтвы па спыненні парушэнняў агульных правіл канкурэнцыі ажыццяўляюцца Камісіяй як на падставе паступлення заяў (матэрыялаў), так і па ўласнай ініцыятыве.

Паўнамоцтвы па кантролі за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі ў адпаведнасці з падпунктамі 1–3 пункта 10 Пратакола рэалізуюцца Камісіяй у вызначаным парадку, які зацвярджаецца рашэннем Савета Камісіі.

У абзацы першым пункта 13 Пратакола ўстаноўлена, што пры разглядзе заявы, правядзенні расследавання, разглядзе справы, разглядзе пытання аб вынясенні перасцярогі ўпаўнаважанае структурнае падраздзяленне Камісіі запытвае неабходную інфармацыю ў органаў дзяржаўнай улады, органаў мясцовага самакіравання, іншых органаў або арганізацый дзяржаў-членаў, якія ажыццяўляюць іх функцыі, юрыдычных і фізічных асоб.

Пры гэтым у абзацы другім гэтага пункта ўстаноўлены абавязак адрасатаў запыту прадастаўляць у Камісію па яе запыце ва ўстаноўленыя тэрміны неабходныя Камісіі ў адпаведнасці з ускладзенымі на яе паўнамоцтвамі інфармацыю, дакументы, звесткі, тлумачэнні. Невыкананне гэтага абавязку цягне за сабой прымяненне мер адказнасці ў дачыненні да фізічных асоб, службовых асоб, індывідуальных прадпрымальнікаў і юрыдычных асоб у форме штрафу (падпункт 5 пункта 16 пратакола).

Аналагічныя нормы аб праве Камісіі запытваць неабходную інфармацыю замацаваны таксама ў прававых актах Еўразійскага эканамічнага саюза (далей – Саюз, ЕАЭС), якія рэгламентуюць парадак разгляду заяў (матэрыялаў) аб парушэнні агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках, правядзення расследавання і разгляду спраў аб такіх парушэннях.

3. Заяўнік таксама ўказвае, што ў адпаведнасці з падпунктам 3 пункта 10 Пратакола Камісія можа ўзбуджаць справу аб парушэнні агульных правіл канкурэнцыі па ўласнай ініцыятыве.

Пры гэтым для ажыццяўлення кантрольных паўнамоцтваў Камісіі ў сферы абароны канкурэнцыі Рашэннем Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 30 студзеня 2013 года № 7 зацверджана Методыка ацэнкі стану канкурэнцыі (далей – Методыка), якая згодна з падпунктам «б» пункта 2 прымяняецца, апрача іншага, на стадыі, што папярэднічае прыняццю рашэння аб правядзенні расследавання і ўзбуджэнні справы па прыкметах парушэння агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках.

4. Спасылаючыся на норму падпункта 7 пункта 10 Пратакола, заяўнік мяркуе, што паўнамоцтва Камісіі на запыт і атрыманне інфармацыі, у тым ліку канфідэнцыяльнага характару, неабходнай для ажыццяўлення кантролю за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках, носіць універсальны характар, паколькі не звязана з пэўнай стадыяй ажыццяўлення кантрольных функцый.

Разам з гэтым, нормы пункта 16 Пратакола аб адказнасці за непрадстаўленне, нясвоечасовае прадстаўленне або прадстаўленне заведама недакладных звестак (інфармацыі) носяць агульны характар і сфармуляваны без указання на іх прымяненне на стадыях разгляду заявы, правядзення расследавання або разгляду справы.

На думку заяўніка, выкладзенае дае падставы меркаваць, што Камісія пры ажыццяўленні паўнамоцтваў у сферы абароны канкурэнцыі мае права запытваць і атрымліваць неабходную інфармацыю для правядзення ацэнкі стану канкурэнцыі ў ініцыятыўным парадку (пры адсутнасці заявы (матэрыялаў)), да пачатку правядзення расследавання.

5. Улічваючы, што паўнамоцтва Камісіі запытваць неабходную інфармацыю і карэспандуючы з ім абавязак пэўнага кола асоб прадстаўляць такую інфармацыю ва ўстаноўленыя тэрміны прадугледжваюцца ў пункце 13 Пратакола пры разглядзе заявы, правядзенні расследавання, разглядзе справы, разглядзе пытання аб вынясенні перасцярогі, заяўнік просіць растлумачыць:

1) ці вынікае з палажэнняў падпункта 7 пункта 10 Пратакола і пункта 7 артыкула 76 Дагавора (у іх сістэмнай узаемасувязі), што органы дзяржаўнай улады, органы мясцовага самакіравання, іншыя органы і арганізацыі дзяржаў-членаў, якія ажыццяўляюць іх функцыі, юрыдычныя і фізічныя асобы абавязаны па запыце Камісіі прадастаўляць запытаную Камісіяй інфармацыю, неабходную ёй для рэалізацыі сваёй функцыі па кантролі за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках, пры правядзенні па ўласнай ініцыятыве ацэнкі стану канкурэнцыі ў адпаведнасці з Методыкай;

2) ці вынікае з палажэнняў падпункта 7 пункта 10, пункта 16 Пратакола і пункта 7 артыкула 76 Дагавора (пры іх сістэмным прымяненні), з улікам патрабаванняў пункта 13 Пратакола, што за

непрадстаўленне, нясвоечасовае прадстаўленне звестак (інфармацыі), а таксама прадстаўленне ў Камісію заведама недакладных звестак (інфармацыі) юрыдычныя і фізічныя асобы могуць быць прыцягнуты Камісіяй да адказнасці ў адпаведнасці з падпунктам 5 пункта 16 Практола (накладанне штрафу).

II. Працэдура ў Судзе

6. Пастановай Вялікай калегіі Суда ад 4 лютага 2026 года заява прынята да вядзення.

7. Згодна з пунктам 68 Статута Суда, які з'яўляецца дадаткам № 2 да Дагавора (далей – Статут), парадак разгляду спраў аб растлумачэнні вызначаецца Рэгламентам Суда Еўразійскага эканамічнага саюза, зацверджаным Рашэннем Вышэйшага Еўразійскага эканамічнага савета ад 23 снежня 2014 года № 101 (далей – Рэгламент).

8. У рамках падрыхтоўкі справы да разгляду ў парадку артыкула 75 Рэгламенту запытаны дадатковыя звесткі і меркаванні вышэйшых судовых інстанцый, упаўнаважаных дзяржаўных органаў, навуковых устаноў, а таксама арганізацый, якія прадстаўляюць інтарэсы прадпрымальнікаў дзяржаў-членаў Саюза.

Вялікай калегіяй Суда разгледжаны матэрыялы, прадстаўленыя Камісіяй, і адказы, якія паступілі на запыты Суда з Канстытуцыйнага Суда Рэспублікі Арменія, Канстытуцыйнага Суда Рэспублікі Беларусь, Канстытуцыйнага Суда Кыргызскай Рэспублікі, Канстытуцыйнага Суда Расійскай Федэрацыі, Касацыйнага Суда Рэспублікі Арменія, Вярхоўнага Суда Рэспублікі Беларусь, Вярхоўнага Суда Кыргызскай Рэспублікі, Вярхоўнага Суда Расійскай Федэрацыі, Міністэрства эканомікі Рэспублікі Беларусь, Міністэрства гандлю і інтэграцыі Рэспублікі Казахстан, Міністэрства эканомікі і камерцыі Кыргызскай Рэспублікі, Генеральнай пракуратуры Расійскай Федэрацыі, Агенцтва па абароне і развіцці канкурэнцыі Рэспублікі Казахстан, Федэральнай Антыманапольнай службы Расійскай Федэрацыі, Саюза прамыслоўцаў і прадпрымальнікаў Арменіі, Рэспубліканскай Асацыяцыі бізнесу і наймальнікаў «БСП-прам» (Рэспубліка Беларусь), Рэспубліканскага саюза прамыслоўцаў і прадпрымальнікаў (Рэспубліка Беларусь), Нацыянальнай палаты прадпрымальнікаў Рэспублікі Казахстан «Атамекен», Расійскага Саюза прамыслоўцаў і прадпрымальнікаў, Нацыянальнага цэнтра заканадаўства і прававой інфармацыі Рэспублікі Беларусь, Інстытута заканадаўства і прававой інфармацыі Рэспублікі Казахстан, Інстытута заканадаўства і параўнальнага правазнаўства пры Урадзе Расійскай Федэрацыі.

III. Вывады Вялікай калегіі Суда

9. У адпаведнасці з пунктам 46 Статута Суд ажыццяўляе растлумачэнне палажэнняў Дагавора, міжнародных дагавораў у рамках Саюза і рашэнняў органаў Саюза. Ажыццяўленне Судом растлумачэння азначае прадастаўленне Кансультатыўнага заключэння і не пазбаўляе дзяржавы-члены права на сумеснае тлумачэнне імі міжнародных дагавораў (пункт 47 Статута).

Растлумачэнне палажэнняў міжнародных дагавораў і актаў, якія складаюць права Саюза, заключаецца ў раскрыцці зместу і выяўленні сэнсу канкрэтных палажэнняў Дагавора, міжнародных дагавораў у рамках Саюза і рашэнняў органаў Саюза.

Прымаючы пад увагу довады заявы, растлумачэнню па гэтай справе падлягаюць палажэнні пункта 7 артыкула 76 Дагавора, падпункта 7 пункта 10, пунктаў 13 і 16 Пратакола ў іх сістэмнай узаемасувязі ў аспекце іх прымяняльнасці пры ажыццяўленні Камісіяй паўнамоцтваў па ацэнцы стану канкурэнцыі на трансгранічных рынках па ўласнай ініцыятыве.

10. Кіруючыся пунктам 50 Статута, Вялікая калегія Суда ажыццяўляе тлумачэнне палажэнняў Дагавора, прымяняючы агульнапрызнаныя прынцыпы і нормы міжнароднага права, Дагавор, міжнародныя дагаворы ў рамках Саюза, і іншыя міжнародныя дагаворы, удзельнікамі якіх з'яўляюцца дзяржавы-члены, рашэнні і распараджэнні органаў Саюза.

У адпаведнасці з артыкулам 31 «Агульнае правіла тлумачэння» Венскай канвенцыі аб праве міжнародных дагавораў ад 23 мая 1969 года (далей – Венская канвенцыя), міжнародны дагавор павінен тлумачыцца добрасумленна ў адпаведнасці са звычайным значэннем, якое трэба надаваць тэрмінам дагавора ў іх кантэксце, а таксама з улікам аб'екта і мэт дагавора.

11. Як вынікае з артыкула 1 Дагавора, ЕАЭС заснаваны як міжнародная арганізацыя рэгіянальнай эканамічнай інтэграцыі, у рамках якой забяспечваецца свабода руху тавараў, паслуг, капіталу і рабочай сілы, правядзенне скаардынаванай, узгодненай або адзінай палітыкі ў галінах эканомікі, вызначаных Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза.

Пры гэтым правілы ў сферы аховы канкурэнцыі на трансгранічных рынках рэгламентаваны правам Саюза і аднесены да сферы адзінай палітыкі, што ў адпаведнасці з артыкулам 2 Дагавора азначае наяўнасць уніфікаванага прававога рэгулявання (пункт 1 Кансультатыўнага заключэння ад 4 красавіка 2017 года па справе № P-1/17).

12. Пунктам 2 артыкула 8 Дагавора прадугледжана, што органы Саюза дзейнічаюць у межах паўнамоцтваў, прадастаўленых ім Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза.

У адпаведнасці з пунктам 3 артыкула 18 Дагавора паўнамоцтвы Камісіі, якая з'яўляецца органам ЕАЭС, вызначаюцца згодна з дадаткам № 1 да Дагавора. Згодна з пунктам 3 Палажэння аб Еўразійскай эканамічнай камісіі (дадатак № 1 да Дагавора) Камісія ажыццяўляе сваю дзейнасць у межах паўнамоцтваў, прадугледжаных Дагаворам і міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза ў адпаведных сферах, уключаючы канкурэнтную палітыку.

У адпаведнасці з пунктам 42 Статута ў кампетэнцыю Суда не ўваходзіць надзяленне органаў Саюза дадатковай кампетэнцыяй, акрамя той, якая прама прадугледжана Дагаворам і (або) міжнароднымі дагаворамі ў рамках Саюза.

13. Згодна з пунктам 7 артыкула 76 Дагавора Камісія надзелена правам спынення парушэнняў агульных правіл канкурэнцыі, устаноўленых раздзелам XVIII Дагавора, у вызначаных Дагаворам выпадках, у парадку, прадугледжаным дадаткам № 19 да Дагавора.

Названы дадатак прыняты ў форме Пратакола, у пункце 10 якога рэгламентаваны паўнамоцтвы Камісіі пры ажыццяўленні кантролю за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках (за выключэннем парушэнняў, якія аказваюць негатыўны ўплыў на канкурэнцыю на трансгранічных фінансавых рынках, спыненне якіх ажыццяўляецца ў адпаведнасці з заканадаўствам дзяржаў-членаў).

У адпаведнасці з падпунктам 7 пункта 10 Пратакола Камісія надзелена паўнамоцтвамі запытваць і атрымліваць інфармацыю ад органаў дзяржаўнай улады, органаў мясцовага самакіравання, іншых органаў і арганізацый дзяржаў-членаў, якія ажыццяўляюць іх функцыі, юрыдычных і фізічных асоб, у тым ліку канфідэнцыяльную інфармацыю, неабходную для ажыццяўлення паўнамоцтваў па кантролі за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках.

Такія паўнамоцтвы замацаваны ў рашэннях Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 23 лістапада 2012 года: № 97 «Аб парадку разгляду заяў (матэрыялаў) аб парушэнні агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках», № 98 «Аб парадку правядзення расследавання парушэнняў агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках» і № 99 «Аб парадку разгляду спраў аб парушэнні агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках», а таксама раней знаходзілі пацвярджэнне ў практыцы Суда (пункт 5.6 Рашэння Калегіі Суда ад 26 верасня 2023 года па справе № С-6/23; пункт 5.3 Рашэння Калегіі Суда ад 5 лютага 2024 года па справе № С-7/23).

Разам з тым, аналіз палажэнняў раздзела III Пратакола («Кантроль за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі») і прававых актаў, прынятых у адпаведнасці з пунктам 11 Пратакола, паказвае, што паўнамоцтвы Камісіі па спыненні парушэнняў рэалізуюцца ёю ў

дачыненні да суб'ектаў гаспадарання (суб'ектаў рынку), а таксама фізічных асоб і некамерцыйных арганізацый дзяржаў-членаў у рамках рэгламентаваных механізмаў кантролю, які ажыццяўляецца на адпаведных стадыях Дэпартаментам антыманапольнага рэгулявання, камісіяй па разглядзе справы, членам Калегіі Камісіі і Калегіяй Камісіі (пункт 5.2 Рашэння Калегіі Суда ад 15 чэрвеня 2023 года па справе № С-4/23).

Пры гэтым прававая рэгламентацыя адпаведных паўнамоцтваў Камісіі мае асаблівасці, з улікам стадыі ажыццяўлення кантролю.

Пунктам 13 артыкула 1 Пратакола аб унясенні змяненняў у Дагавор аб Еўразійскім эканамічным саюзе ад 26 мая 2014 года, ажыццёўленага 25 мая 2023 года, абзац першы пункта 13 Пратакола дапоўнены ўказаннем на тое, што ў гэтым выпадку адпаведны запыт лічыцца накіраваным ад імені Камісіі.

Улічваючы наяўнасць спецыяльнай нормы (падпункт 5 пункта 16 Пратакола), якая прадугледжвае надыход адказнасці за невыкананне або неналежнае выкананне запытаў Камісіі, распаўсюджванне яе дзеяння на іншыя стадыі і/або механізмы кантролю, у тым ліку ў дачыненні да ацэнкі стану канкурэнцыі, якая праводзіцца Камісіяй па ўласнай ініцыятыве, не адпавядае нормам права Саюза і можа пацягнуць абмежаванне правоў шырокага кола асоб, прадугледжанага ў пункце 16 Пратакола.

14. Разглядаючы довады заявы аб тым, што з правам Камісіі запытваць інфармацыю, прадугледжаным у падпункце 7 пункта 10 Пратакола, карэспандуе абавязак яе прадастаўлення, Вялікая калегія Суда адзначае, што суб'ектыўныя правы і абавязкі бакоў праваадносін, якія з'яўляюцца змястоўным элементам структуры гэтых праваадносін, не заўсёды забяспечваюцца прымусовымі мерамі.

Пытанні ўскладання прававых абавязкаў і прымянення мер прымусу (у тым ліку санкцый у выглядзе штрафу), накіраваных на забеспячэнне іх выканання, павінны быць прама і недвухсэнсоўна вырашаны ў Дагаворы або іншых міжнародных дагаворах у рамках Саюза.

Прынцып вызначэння супрацьпраўнасці і ўскладання адказнасці не інакш як на падставе прававой нормы (*nulla poena sine lege certa*), імплементаваны ў большасці сучасных дзяржаўна-прававых сістэм як базавае патрабаванне вяршэнства права, замацаваны ў артыкуле 15 Міжнароднага пакта аб грамадзянскіх і палітычных правах, удзельнікамі якога з'яўляюцца ўсе дзяржавы – члены Саюза, а таксама ў пункце 2 артыкула 11 Усеагульнай дэкларацыі правоў чалавека (прынята Генеральнай Асамблеяй ААН 10 снежня 1948 года).

Адказнасць юрыдычных і фізічных асоб за непрадстаўленне або нясвоечасовае прадстаўленне ў Камісію звестак (інфармацыі), як і

прадстаўленне ў Камісію заведама недакладных звестак (інфармацыі) прадугледжана ў падпункце 5 пункта 16 Пратакола, які не ўтрымлівае выразна сфармуляванага ўказання, у невыкананні альбо неналежным выкананні якіх менавіта запытаў Камісіі выяўляецца аб'ектыўны бок правапарушэння. Пры ацэнцы гэтай акалічнасці Вялікая калегія Суда ўлічвае норму пункта 13 Пратакола, якая вызначае асобныя віды запытаў у якасці запытаў Камісіі, а таксама адсутнасць у Пратаколе механізма рэалізацыі Камісіяй права запытваць і атрымліваць інфармацыю, замацаванага ў падпункце 4 пункта 10 Пратакола.

Невыкананне або неналежнае выкананне запыту Камісіі, звязанага з правядзеннем ёю ацэнкі стану канкурэнцыі па ўласнай ініцыятыве, не цягне для адрасата запыту адказнасці, прадугледжанай у пункце 16 Пратакола (штраф), аднак можа пацягнуць іншыя наступствы – напрыклад, звязаныя з прыняццем рашэння аб правядзенні расследавання парушэння агульных правіл канкурэнцыі па ініцыятыве Камісіі.

15. Вялікая калегія Суда адзначае, што права самастойна выяўляць магчымыя прыкметы парушэння антыманапольнага заканадаўства замацавана за антыманапольнымі органамі ў нацыянальным заканадаўстве ўсіх дзяржаў-членаў. Аналагічнае паўнамоцтва Камісіі знайшло адлюстраванне ў падпункце 2 пункта 10 Пратакола, а таксама ў падпункце «б» пункта 2 Методыкі, паводле якога яна прымяняецца Камісіяй таксама з мэтай рэалізацыі сваіх паўнамоцтваў да пачатку правядзення расследаванняў аб парушэнні агульных правіл канкурэнцыі, устаноўленых артыкулам 76 Дагавора, па ўласнай ініцыятыве.

Разам з тым, довады заявы са спасылкай на ўказаную норму Методыкі падлягаюць ацэнцы з улікам іерархіі актаў права Саюза, устаноўленай пунктам 3 артыкула 6 Дагавора. Вялікая калегія Суда, не разглядаючы ў рамках гэтай справы пытанні адпаведнасці Методыкі Дагавору, адзначае, што пашырэнне яе дзеяння Рашэннем Савета Еўразійскай эканамічнай камісіі ад 15 ліпеня 2022 года № 115 у дачыненні да паўнамоцтваў Камісіі, якія рэалізуюцца ёю па ўласнай ініцыятыве да пачатку правядзення расследаванняў, не можа служыць падставай для інтэрпрэтацыі палажэнняў Дагавора і Пратакола.

16. На падставе вышэйадзначанага Вялікая калегія Суда прадастаўляе наступныя растлумачэнні:

Права Саюза не абмяжоўвае паўнамоцтвы Камісіі накіроўваць адпаведныя запыты пры правядзенні ацэнкі стану канкурэнцыі па ўласнай ініцыятыве ў рамках ажыццяўлення кантролю за выкананнем агульных правіл канкурэнцыі на трансгранічных рынках.

Разам з тым з палажэнняў пункта 7 артыкула 76 Дагавора, падпункта 7 пункта 10, пункта 16 Пратакола (пры іх сістэмным прымяненні) з улікам патрабаванняў пункта 13 Пратакола вынікае, што

за непрадстаўленне, нясвоечасовае прадстаўленне Камісіі звестак (інфармацыі) юрыдычныя і фізічныя асобы могуць быць прыцягнуты Камісіяй да адказнасці ў адпаведнасці з падпунктам 5 пункта 16 Пратакола (накладанне штрафу) толькі ў рамках разгляду заявы, правядзення расследавання, разгляду справы, разгляду пытання аб вынясенні перасцярогі – калі прадстаўленне такіх звестак (інфармацыі) ставіцца ім правам Саюза як абавязак.

IV. Заключныя палажэнні

17. Копію гэтага Кансультатыўнага заключэння накіраваць заяўніку.

18. Кансультатыўнае заключэнне размясціць на афіцыйным інтэрнэт-рэсурсе Суда.

Старшынствуючы

А.А. Дронаў

Суддзі

Э.У. Айрыян

Д.П. Аляксандраў

К.К. Джунушпаеў

А.А. Забара

Е.Ж. Ісмаілаў

М.Т. Кайыпаў

А.Б. Кішкембаеў

Н.У. Паўлава

А.Г. Тунян